

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINE

Numri i lëndës: 2023:050200

Datë: 27.06.2024

Numri i dokumentit: 05867821

C.nr.1144/2023

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË - Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtaren Greta Ibraj, në çështjen juridike kontestimore të paditësit J. B., me vendbanim në Prishtinë, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Shoqëria e Avokateve “K& Ass” me seli në Prishtinë, me avokatët e saj, kundër të paditurës Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, me objekt kontesti kompensimi i shpenzimeve të udhëtimit (transportit), jashtë seancës gjyqësore, më datë 27.06.2024, mori dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit J. B., me vendbanim në Prishtinë, ashtu që DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditësit, në emër të kompensimit të shpenzimeve të udhëtimit (transportit) për ditët e pranisë në punë, për 576 ditë të punës për periudhën nga data 24.02.2020 e deri më datë 21.11.2022, t’ia paguaj shumën prej 403.20 € (katërqind e tre euro e njëzet centë), me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në Gjykatë (datë 24.02.2023) e deri në pagesën definitive, të gjitha këto brenda afatit prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.
- II. REFUZOHET pjesa tjetër e kërkesëpadiës së paditësit, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura, që në emër të kompensimit të shpenzimeve të udhëtimit (transportit) për ditët e pranisë në punë, për 640 ditë të punës për periudhën nga data 18.04.2017 e deri më datë 23.02.2020, si dhe për 21 ditë për periudhën nga data 22.11.2022 e deri më datë 31.12.2022, t’ia paguajë shumën prej 462.70 € (katërqind e gjashtëdhjetë e dy euro e shtatëdhjetë centë), si e pabazuar.
- III. DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditësit, në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 124.00 € (njëqind e njëzet e katër euro), brenda afatit prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësi J. B., nga Prishtina, përmes të autorizuarit të tij, ka ushtruar padi me datë 24.02.2023, kundër të paditurës Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, lidhur me

kompensimin e shpenzimeve të transportit (udhëtimit), sipas Kontratës Kolektive të Kosovës. Të njëjtën e ka precizuar me parashtrësën e datës 22.11.2023.

Në padi ndër tjera theksohet se paditësi është në marrëdhënie të rregullt pune tek e paditura në vendin e punës si mësimdhënëse në SH.F.M.L “A. G.” në Prishtinë. Tutje, theksohet se paditësit asnjëherë nuk i është bërë pagesa në emër të kompensimit shpenzimeve të udhëtimit të cilat i takojnë sipas Kontratës Kolektive të Arsimit, të datës 18.04.2017 dhe asaj të datës 22.01.2021, siç parashihet me Kontratën Kolektive të Arsimit, në nenin 35 pika paragrafi 5, përkundër faktit se paditësi i plotëson kushtet e përfitimit kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit. Po ashtu, theksohet se nga koha e hyrjes në fuqi të Kontratës Kolektive të Arsimit, e paditura nuk ka bërë kompensimin shpenzimeve të udhëtimit. Tutje ka theksuar se me nenin 35 par. 5 është paraparë kompensimi shpenzimeve të udhëtimit se *“Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë shpenzimet e rrugës 70% te biletave të trafikut urban”*. Andaj, mbi bazën e këtyre pretendimeve, e në kuptim të nenit 35 paragrafi 5 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, në petitum të kërkesëpadisë është propozuar që të aprovohet kërkesëpapia e paditësit dhe të detyrohet e paditura Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit, me seli në Prishtinë, që paditësit, në emër të kompensimit të 70 % të shpenzimeve të udhëtimit për ditët e pranisë në punë, për periudhën 18.04.2017 e deri më 21.12.2023, respektivisht për 1237 ditë të pranisë në punë, t’ia paguajë shumën prej 865.90 €, me kamatë ligjore prej 8% në vit, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura përmes përgjigjes në padi, të pranuar në Gjykatë me datë 18.12.2023, e ka kontestuar në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit me pretendimin se kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, e po ashtu e paditura gjatë përgatitjes së buxhetit nuk ka paraparë në skemën e saj linjë të veçantë buxhetore për këtë lloj të kompensimit. Po ashtu, në rastin konkret ekziston edhe parashkrimi i kërkesës pasi konform dispozitave të Ligjit të Punës të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës. Bazuar në këto pretendime, i ka propozuar gjykatës që pas administrimit të provave, kërkesëpadinë e paditësit ta refuzojë në tërësi si të pa bazuar. Lidhur me shpenzimet e procedurës nuk është deklaruar.

Me rastin e pranimit të përgjigjes në padi, gjegjësisht vlerësimit të pretendimeve të palëve e në lidhshmëri me vlerësimin e provave të bashkangjitura, kjo Gjykatë erdhi në përfundim se mes palëve ndërgjyqëse nuk është kontestuese gjendja faktike, rrjedhimisht nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e një vendimi meritore në kuptim të dispozitave nga neni 398 dhe 399 të LPK-së. Nga përmbajta e këtyre dispozitave ligjore, Gjykata gjeti se për vendosje meritorë pa mbajtjen e seancës gjyqësore, kërkohet që gjendja faktike të mos jetë kontestuese për vetë gjykatën, pavarësisht kontestimit të fakteve vendimtare nga ana e palëve në procedurë. Në këtë kuptim, meqenëse nga provat të cilat gjenden në shkresat e lëndës, për gjykatën nuk ekziston asnjë fakt kontestues, dhe nuk ekziston asnjë pengesë tjetër për dhënien e vendimit meritore, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga provat e bashkangjitura në padi, Gjykatës i rezulton se paditësi J. B., është në marrëdhënie pune me të paditurën, gjegjësisht është i sistemuar në SH.F.M.L. “A. G.” në Prishtinë. Një fakt

i tillë vërtetohet nga Kontrata e punës me numër protokolli 345, e datës 13.05.2015. Nga vërtetimi Nr.prot.1174/3, i datës 20.07.2023, lëshuar nga institucioni ku është i punësuar paditësi, vërtetohet se e njëjti, brenda periudhës nga data 18.04.2017 deri më datë 31.12.2022, ka realizuar gjithsej 1237 ditë pune. Po ashtu, nga vërtetimi Nr.2679, i datës 20.11.2023, lëshuar nga Komuna e Prishtinës – Drejtoria e Administratës, Sektori i Bashkësive Lokale, vërtetohet se paditësi J. B., është banorë i bashkësisë lokale XII. Ndërkaq, nga biletat e autobusit (lëshuar në formë të kuponit fiskal) është vërtetuar se paditësi në relacionin shtëpi - punë dhe anasjelltas shpenzon gjithsej 1.00 € në shpenzime të transportit (udhëtimit).

Provave materiale të lartcekura, Gjykata ua fali besimin e plotë në kuptim të dispozitës nga neni 329 par.1 të LPK-së, e cila përcakton se: *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të.”* Ndërkaq, sa i përket biletave të transportit publik të bashkëngjitura nga paditësi, duke qenë se të njëjtat janë lëshuar në formë të kuponit fiskal, nga një ndërmarrje e regjistruar dhe me numër të regjistruar fiskal, Gjykata të njëjtat i konsideroi si prova të besueshme. Për më tepër, të njëjtat nuk u kontestuan as nga pala e paditur.

Lidhur me bazën juridike të kërkesëpadisë, Gjykata vlerëson se në rastin konkret duhet të aplikohen dispozitat e Kontratave Kolektive të Arsimit në Kosovë (KKAK), të nënshkuara në mes të Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës, të cilat kanë hyrë në fuqi me datë 18.04.2017, respektivisht me datë 22.01.2021. Kjo për faktin se kërkesëpadia e paditësit për kompensimin e shpenzimeve të transportit për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore nga data 24.02.2020 e deri më datën 21.01.2021, gjenë mbështetje në Kontratën Kolektive të Arsimit, e cila ka hyrë në fuqi nga data 18.04.2017, ndërsa pjesa tjetër e kërkesëpadisë për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore nga data 22.01.2021 e deri me datën 21.11.2022, gjenë mbështetje në Kontratën Kolektive të Arsimit, e cila ka hyrë në fuqi me datë 22.01.2021.

Çështja e kompensimit të shpenzimeve të transportit për ditët e pranisë në punë, në mënyrë identike parashihet me dispozitën nga neni 35 par.5 të të dy Kontratave të lartcekura, ku ndër tjera është përcaktuar se: *“...Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punon i paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban”.*

Mbi këtë bazë, Gjykata vlerëson se paditësi është i legjitimuar të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga e paditura përmes rrugëve gjyqësore, respektivisht është krijuar marrëdhënia e detyrimit mes palëve ndërgjyqëse, në kuptim të dispozitës nga neni 245 të Ligjit Nr.04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, ku parashihet *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”.*

Referuar dispozitave të lartcekura, Gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësi është pjesërisht e bazuar. Mbi këtë bazë, lidhur me kompensimin në emër të shpenzimeve për transport, është bërë përlllogaritja në atë mënyrë që ditët e pranisë në punë janë shumëzuar me 70% të shumës së shpenzuar në trafikun urban në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas.

Kështu, bazuar në faktin se nga provat e administruara u vërtetua se paditësi për periudhën kohore të specifikuar në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi ka gjithsej 576 ditë të prezencës në punë, dhe se i njëjti në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas shpenzon 1.00 € në trafik urban, me një përlllogaritje të thjeshtë (70% e 1.00 € = 0.70 €; 576 ditë pune x 0.70 € = 403.20 €), mund të konkludohet se të njëjtit i takon kompensimi në shumën e përgjithshme prej 403.20 €. Bazuar në këto konstatime, u vendos si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Lidhur me pjesën refuzuese të kërkesëpadiës, gjykata ka vendosur në kuptim të nenit 399 sipas të cilit “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”, gjykata vendosi si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi duke vlerësuar pretendimet e të paditurës Komuna e Prishtinës lidhur me atë se kërkesëpadia e paditësit përmban kërkesa të parashkruara, dhe të njëjtin pretendim e gjeti si pjesërisht të bazuar dhe atë duke qenë se me nenin 87 të Ligjit të Punës përcaktohet se *Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës*. Kërkesat nga kërkesëpadia përfshijnë periudhën nga 18.04.2017 e deri me 31.12.2022, e që rrjedhimisht lidhur me kërkesat për periudhën nga data 18.04.2017 e deri më datën 23.02.2020, kemi parashkrim të kërkesave. Ndërkaq për periudhën 22.11.2022 deri më 31.12.2022, mungon baza ligjore e mbështetjes së kërkesëpadiës, pasi që Kontrata Kolektive ka pasur vlefshmëri dhe ka prodhuar efekt juridik vetëm deri në datën e tërheqjes së Ministrisë nga kontrata (datë 21.11.2022). Përkitazi me këtë vlerësim, Gjykata iu referua edhe Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës GJ.A.Su.A.nr.214/2023, të datës 09.10.2023 (shih: pika III e këtij mendimi juridik). Andaj, përkitazi me këto periudha gjykata refuzoi kërkesën për kompensim në emër të udhëtimit për 661 ditë pune, në shumë prej 462.70 €. Ditët e pranisë në punë, për këtë periudhë të specifikuar, u llogaritën duke pasur për bazë Vërtetimin nr.1174/3, të datës 20.07.2023, si dhe Kalendarin për vitin shkollor 2019-2020 dhe 2022-2023 të publikuar nga Ministria e Arsimit, Shkencës, Teknologjisë dhe Inovacionit.

Gjykata me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe pretendimet e ngritura nga ana e të paditurës përmes përgjigjes në padi, që përqendrohen në dy rrethana: fillimisht në faktin që kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, si dhe lidhur me faktin se gjatë përgatitjes së buxhetit, nuk është paraparë linjë e veçantë buxhetore për këto lloje kompensimit.

Sa i përket pretendimit të parë, Gjykata vlerëson se e drejta e paditësit për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës është paraparë me dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit, e cila buron pikërisht nga dispozitat e Ligjit të Punës, ku në nenin 3 par.1, pika 1.8 e këtij ligji përcaktohet: “Kontrata Kolektive - marrëveshja ndërmjet organizatave të punëdhënësve dhe organizatave të të punësuarve me të cilën rregullohen të drejtat, detyrat dhe përgjegjësitë që rrjedhin nga marrëdhënia e punës sipas marrëveshjes së arritur”. Në mënyrë

më specifike, kushtet lidhur me vlefshmërinë e kësaj Kontrate, janë të përcaktuara me dispozitën e nenit 90 të Ligjit të Punës. Në këtë mënyrë, meqë sipas Kontratës Kolektive të lartcekur, në njërën anë janë paraparë të drejta për njërën palë, e në anën tjetër janë marrë përsipër obligime nga pala tjetër, rrjedh se e drejta e paditësit për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës, në mënyrë indirekte derivon nga dispozitat e Ligjit të Punës.

Pretendimin lidhur me mungesën e një linje të veçantë buxhetore për kompensimet e tilla, Gjykata po ashtu e vlerëson pa ndikim në vendosjen ndryshe të kësaj çështje, për faktin se një rrethanë e tillë nuk mund të konsiderohet pengesë që paditësi t'i realizojë të drejtat e garantuara me Kontratë Kolektive, dispozitat e së cilës janë të karakterit obligativ, mbi bazën e plotësimit të kushteve dhe ekzistimit të rrethanave të cilave Gjykata i është referuar më sipër në arsyetim të këtij aktgjykimi.

Lidhur me kamatën ligjore prej 8% në vit, Gjykata ka vendosur konform nenit 382 par.1 lidhur me par.2 të LMD-së, duke e obliguar të paditurën që shumën e gjykuar në pikën I të dispozitivit të këtij Aktgjykimi, ta paguajë së bashku me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila kamatë do të fillojë të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në Gjykatës, e deri në pagesën definitive të shumës si në pikën I të dispozitivit.

Vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës kontestimore, nga pika II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, Gjykata e mbështeti në dispozitën nga neni 453, 452 par.3 e lidhur me nenin 463 par.1 LPK-së, duke e obliguar të paditurën që paditësit të ia kompensojë shumën e tërësishme të shpenzimeve të nevojshme deri në këtë fazë të procedurës në vlerë të përgjithshme prej 124.00 € dhe atë: 104.00 € në emër të përpilimit të padisë dhe 20.00 € në emër të taksës për padi. Lidhur me shumën e shpenzimeve të aprovuara, Gjykata iu referua Tarifës së Odës së Avokatëve (numrit tarifor 6).

Gjykata nuk i ka aprovuar shpenzimet tjera të kërkuara në emër të precizimit/plotësimit të padisë pasi që e njëjta vlerësoi se nuk mund të kërkohej kompensim për secilën parashtrësë të deponuar në gjykatë e posaçërisht jo lidhur me parashtrësën e dorëzuar sipas aktvendimit për plotësimin e padisë, duke qenë se parashtrësja, gjegjësisht padia fillestare, ka pasur të meta.

Bazuar në të lartcekurat, në bazë të nenit 398 dhe 399 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil
C.nr.1144/2023, datë 27.06.2024

Gjyqtarja
Greta Ibraj

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar e drejta në ankesë në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit. Ankesa i drejtohet Gjykatës së Apelit të Kosovës, përmes kësaj Gjykate. Ankesa duhet të dorëzohet në kopje të mjaftueshme për Gjykatën dhe palët.